א א מיי' פ"ג מהל' שגגות הלכה ב :

ב ב מיי' שם פ"ח הלכה ג :

ג ג ד מיי' שם פ"ג הלכה ג :

ד ה מיי' שם פ"ג הלכה ג :

ה ו מיי' שם הלכה ד :

ו ז מיי' שם הלכה ג :

ז ח מיי' שם הלכה ז :

ח ט מיי' פ"ג מהל' גירושין הלכה ט ומיי' פ"ח מהל' סנהדרין הלכה ט :

מהנך

שמיהם דס"ל כשמעון ליתא

עזרת כנסת פנוי על כן נשבע חלב

[ינמות פח:]

[במסנה שבועות ליתא]

שיטה מקובצת

ב) איבעי לך למיתני : ג) מתברן בשלא כדרכה בשפחה דלא מהייב כשאין מתכוין כדרכה דפטור דשכבת זרע כתיב בשפחה לא נתכוין לשלם מהייב ד) בריות נמצא ואת אומר אבל אכל ע"כ בישראל אייריי דאי בדקמבחריש ליה פשיטא לגברי ואפ"ה כי ליכא אתר חייב וכ"ש ה) שנים אומרים אכל והוא אומר לא אכלתי פטור : בקצת ס"א לא כתוב פשיטא אלא ר"ם מהייב וכן עיקר ובירושלמי דפשיטא ליה לחכמים רק לאוכא דאמרי אכל אבל משנה קמא משמע דלכולי עלמא מהייב וכן משמע בתוספתא ובירושלמי ובגמרא ובפרק ג' דשבועות דף כ"ג ע"ב ואפשר לפרש שאינו מתכוין לשלם ור"ל דבן משמע ברש"י ור"ל שאינו נותן משפט בר"ל ועיין תוספות שבועות ד"ה הלוואה את ה) הלוואות ב"ק דף ק"ה ע"ב ד"ה אלא ועיין תוספות שבועות ד"ה אלא אם כן אמר לו ו) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ז) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ח) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ט) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב י) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב כ) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ל) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב מ) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב נ) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ס) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ע) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב פ) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב צ) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ק) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ר) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ש) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב ת) ר"ל אם אמר לו אכלתי חלב ואח"כ אמר לא אכלתי חייב

[ינמות פח:]

[ינמות מה: קדושין פה:]

[ינמות מה: כ"מ ג:]

רבינו נרשום

מת יום כולו רצוף אף ששים כולן רצופין : כלומר דאין משלימין לאחר מיכן : מי איית לה דלרבנן מסורין · כלל הוא אמרי לעולם דשלוח שני מנח אלמא לרבנן לעולם רצופין הוו דאין בתן שום תפסק : אלא לאו ר' יהודה היא · דאמר מוקלד ראשון מונה ולעמיתיה קא יכיל למיבני או רצופין או מסורין ומדקא יהיב ששים ששים לרצופין בהדדי דקאמר מת יום כולו רצוף ש"מ לאוקמיה אית ליה דיסי שומאה דשני שלין בחשבון ששים דראשון: לעולם רבנן היא ודקא אמרת מי איית לה מסורין כלל הבא בטמא שכיבר דילדה נקבה מושכין ע"ג הנקבה ס"ע פרט דתימא כי אמרי רבנן בביטול שני הראשון אבל בשנשכבה שני מילי ששכשכין יסי מהרתה של לאחר מי מהרתה של ראשון אבל הבא בימי מהרה [של] שני מסורין דמשלימין לאחר יסי שומאה דשני יסי מהרה ראשון : סוף סוף · סי מציית אמרת הכי הוא לעולם שלמין יסי מהרה דקרקמאה תפד כמן בתראה לא שלמי ובהא איכא דימי מהרה דשני מושכין לאחר יסי מהרה דראשון : שני מני · והכא יסי מהרה דשני שפי' מן קדמאי כיצד נתעברה זכר לאחר י"ד יסי טומאה דנקבה, והפילה לס"א נשתייורו מן ס"ע יסי מהרה דנקבה כ"ח יסים ויסי מהרה דזכר מושכין ע"ד יום ובהא קסברי רבנן משכחת מסורין לרבנן : אלא משכחת לה לרבנן כגון בילדה תאומים אחד נקבה ואחד זכר ילדה נקבה קודם ואח"כ נשתהא הזכר במעי אמו עד עשרים יום ליסי מהרה של נקבה ונולד ביום עשרים ואחד יום לאחר לידת הזכר נשתיירו ס"ו יסי מהרה לנקבה ויום עשרים שהוא של לידה הושב בכלל : ובעיא לסניקם לזכר ו' יסי טומאה דילדה בתוך תשך ועד ס"ו יסי מהרה שנשתיירו לנקבה וכאן מושכין יסי מהרה דנקבה ו' יום לאחר יסי מהרה דזכר ובהא לא מצי למיסר ביסל שני את הראשון דיסי מהרה דראשון מאחרין : והכי קאמר יכול היכא דילדה תאומים נקבה ממעיקרא חזכר לבטוף ' לאחר כ' יום של מהרת אימא תיפסוק מומאה דילדת זכר במיצעי וניסני להו ששים ושבעה שמתוירו כלומר י"ד יסים לאחר ס' דזכר דשבעה ששתיירו לנקבה לאחר יסי מהרה דזכר ועוד ו' יסים משלימין לה מפני ו' יסי מומאה דילדה וכר שהפסיקם והייני מסורין דאינן מסורין דמספקין יסי מהרה (דאינן אין)[יכול מסורין דמספקין והא מיירי כגון שילדה תאומים זה ביום ראשון וזה ביום שני שסוף יסי מומאה דשני נכנס ביום מהרה דראשון וקא בעי אי משלימין אותו יום מהרה דראשון שמיטמא חשני אי לא וקאמר ר"ל יום דלכון רצופין ו"ש דאמרא אית ליה לר' יהודה דרבנן :)עוד ר"ש ששת יסים והא מיירי כגון דילדה נקבה וזאת"כ הפילה באותן ששת יסי מהרה שיתרין ע' ששים ונמצאו אותן ששת יסי מהרה וקא בעי יכול אותן ששת יסים אי בעינן להו רצופין עם ששים ומספיקיהן שמטמאה או מסורין דמשלימין אותן לאחר יסי מומאה דשני ר"ל ששים מה ששים כולן רצופין דכתיב בתר יום אף ששה נמי · אלו אליפא רבנן כ' : אלו מבניען קרבן עולה דיורד כ' : ועל מומאת מקדש וקדשיו כתיב בהו כרת ובהא נמי קדשים)ואמאי חשיב להו בהדיא דאמרינן התם במסכת שבועות דבהדיוטות כתיב בהו כרת ובהא נמי קדשים ג)ואמאי חשיב להו בהדיא דאמרינן התם במסכת שבועות חזיתיר ונמש על הפומאה וחייב קרבן על הפומאה דכתיב ונפש כי תגע בכל טמא בפומאה אדם כו' תנן בכל קרש לא תגע ובכתב בתר כרת אף חזיב קרבן אלא על פומאת מקדש וקדשיו דכתיב בכל קדש לא